

на църквѣ-тѣ; нѣ кога-то еднѣжъ по-голѣмо-то число на настоятели-тѣ сѣ изпълнены отъ духъ-тѣ на невѣріе-то и лѣжж-тѣ, тогава таквози църковно събраніе може даже да стане и оржіе на Адъ-тѣ, както за примѣръ съборъ-тѣ кой-то станѣ въ Констанць въ 1415 год. и кой-то съборъ осѣди вѣрнаго на истиннѣ-тѣ, Іоанна Хусса на изгоряваніе. Въ второ-то и трето-то столѣтіе църквата Христова нѣмаше недостаткъ отъ вѣрны работници, кои-то ся грыжахъ, да бдятъ върху чистотѣ-тѣ на ученіе-то, ако и сами не бѣхъ съвършено освобождены отъ погрѣшкы-тѣ. Имена-та на Юстина († 165 г.), Іериней († 202 г.), Тертуліана († 220 г.) Климентія († 220 г.), и Оригена Александрійскій († 254 г.), Кипріяна Картагенскій († 258 г.), сѣ достойни за помняніе. Тѣ бѣхъ столпове-тѣ на църквѣ-тѣ,—и въ многочисленны-тѣ си списанія, кои-то отъ чѣсти стигнахъ и до насъ, тѣ оставихъ памятници на ревностъ-тѣ и богато-то имъ познаніе.

Събранія-та на христіяны-тѣ за общественно слушаніе на слово-то Божіе и прилични назыданія, както и за молитвѣ, пѣяніе и участвованіе-то въ вечерѣ Господнѣ, въ първы-тѣ и тяжкы врѣмена ставахъ отъ чѣсти въ пещеры и горы, и отъ чѣсти въ кѣщи и зимници; само къмъ свръшекъ-тѣ на този періодъ захванхъ да съзыждатъ църквы. Обыкновенно ся събирахъ въ недѣленъ день, като день, кой-то празнувахъ вечъ и по-напрѣдъ за воспоминаніе на Христово-то въскресеніе;